

06.11.1994

החיים על פי אגפא (ערוץ 1, 5.11). אינני יודע אם היו חיים לפני אגפא - הסרט עצמו לא היה שווה דיון בפורום מיוחד בהשתתפות הבמאי אסי דיין ובהנחיית רם עברון. הוצג כאן סרט שביסודו וידיאו-קליפ. השילוב, לא הערבוב, של טיפוסים שבלונים מכל סרטי העולם, קורותיהם בטעם ה-dja vu, יותר נכון פלגיאט, התסריט בלי עומק עד כדי קיטש. דמויות בשלב התחתון של סולם הערכה העצמית, של שנאה עצמית ואבדון, כביכול ראי החברה הישראלית הקוטבית.

רם עברון לא ידע כל כך מה לעשות עם הדיון. אחר הכל, דובר פה על סרט איכות. אסי דיין, מראהו כאילו נלקח ישר מן הסרט, לא ידע להוסיף להבנת הנראה, על אף הסברים מעמיקים ארוכים. הוא רצה להראות, שהחברה הישראלית עומדת בקרוב להרוג אחד את השני. אם הכוונה ל-trash שהופיע בסרט - או ליצרני סרטי איכות, הדבר הזה יכול לבוא בחשבון כפתרון אפשרי. אשר לזוויות הצילום המעניינות - כך מבקרת הקולנוע של "ידיעות אחרונות" בהנמקה מלומדת - צילומי close-up של מזבלת חיריה גם כן יצביעו על ישראליות הסביבה. כל אחד כפי שמרגיש. בכל אופן, הצעתי מכבר עומדת: את הסרט העברי האיכותי כדאי להזמין אצל ה-BBC.